

GRANISTY (2) *ai*

a jasne.

pl N subst granist(e) (1). ◇ N a. A subst granist(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Mający wyraźne, wystające krawędzie; kanciasty (2) : KAkol ieft legumen ktory roście między zbożem fą ziarnka czarne niewielkie graniŃte FalZioł I 61b; Kupę różnych kámieni nábieráią: to wielkie/ to máłe/ to okrągłe/ to grániŃte SkarKazSej 676a.

Cf **CZWOROGRANISTY**, **GRANIASTY**, **[GRANIATY]**, **[GRANOWASTY]**, **[GRANOWATY]**, **[GRANOWISTY]**, **1. GRANOWITY**, **TROJGRANISTY**

HG